

SOLEMNITAT DE LA IMMACULADA CONCEPCIÓ DE MARIA

El dia 8 de desembre celebrarem la solemnitat de la Immaculada Concepció de la Mare de Déu, que és la festa mariana més important d'este temps d'Advent. La Mare del Senyor ens acompanya i ens guia en el camí cap a Nadal. Ella és la personificació del Poble d'Israel, dels qui en la fe esperaven el compliment de les promeses de Déu. Per la seua fe, podem afirmar que Ella és el verdader Israel, de la descendència d'Abraham.

La història de Déu amb el seu poble té un caràcter dramàtic. Els profetes denuncien constantment la seua duresa de cor, perquè reiteradament preferixen seguir els seus propis criteris; es resistixen a obrir-se a la paraula de Déu i a prestar-li l'obediència de la fe. Enmig d'eixe poble, l'acció creadora de la gràcia de Déu ha fet sorgir una criatura única, que és pura obertura i total docilitat a la paraula de Déu. Esta disponibilitat a la voluntat de Déu possibilitarà l'entrada del Senyor en el nostre món.

La solemnitat de la Immaculada Concepció és una invitació a dirigir la mirada a la Mare de Déu. En ella no hi ha taca de pecat, és a dir, no hi ha cap obstacle per a poder acollir al Fill de Déu. Però ella és també plenament santa. Per això, l'acollirà plenament. No sols no posa cap impediment a l'acció de Déu, sinó que s'entrega totalment a Déu el seu Salvador.

Esta absoluta docilitat a la voluntat de Déu es reflectix en el relat de l'Anunciació que es proclama en l'Eucaristia d'esta solemnitat. Maria li diu a l'Àngel: «Sóc l'esclava del Senyor. Que es complisquen en mi les teues paraules» (Lc 1, 38). Si meditem estes paraules a la llum de tot el camí de fe que ella va recórrer al llarg de tota la seua vida, podem pensar que el seu lliurament a Déu es caracteritza per tres trets:

- Va ser un lliurament incondicional. En el cor de l'esser humà hi ha una tendència espontània a posar condicions a la voluntat de Déu. D'una banda, volem adequar-nos al que Déu vol i, per una altra, desitgem que Déu s'adapte als nostres desitjos. En el fons, posem condicions a Déu. Maria no posa cap condició. Ella no vol una altra cosa més que fer la voluntat de Déu.

- Es va donar plenament, sense reserves. En eixe moment culminant de la Història de la Salvació, Maria li entrega a Déu la totalitat de la seua persona i de la seua vida. En nosaltres hi ha sempre una tendència a quedar-nos alguna cosa per a nosaltres mateixos, a reservar-nos una cosa a la qual no volem renunciar. Ella no es reserva res: li oferix a Déu tota la seua persona i tota la seua vida.

- Va ser un sí per sempre. A partir d'eixe moment, oblidant-se del que quedava arrere es llança cap al que està per davant confiant i recolzant-se en Déu; en cap moment va dubtar de la seua decisió ni se li va ocórrer pensar que potser hauria sigut millor per a ella haver pres una altra decisió. Es va entregar al Senyor i va acceptar totes les conseqüències. Mai va mirar cap arrere.

Per eixa resposta de Maria, el Fill té un digne estatge on habitar. Contemplem-la i que ella ens ensenye a acollir al Senyor en este temps d'Advent.

Que el Senyor vos beneisca amb la seua gràcia

***Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València**